waks. Agga ei olnud sedda mitte kauaks. Temma agga wõttis omma süddame kurwastusse wasto seista ja ellas agga peäle omma pattoello. Agga ühhel päwal läks ta metsa, ja kui ta seäl ühhe pu mahha sai rainud; siis tulli se salm temma mele: „Agga kirwes seisab jo pude jure külges; sepärrast igga pu, mis head wilja ei kañna, raiutakse mahha ja wissatakse tullesse.“ Ta siis hakkas mõtlema: Ka sinna olled nisuggune pu, üks õäl, kes ou wäärt, et ta iggaweste hukka läbhäks. Ja ei läinud se mõtte mitte ennam temma melest, ja südda tunnistas temmale keik ta pattud ülles ja ni selgeste, et temma sure holega nüüd hakkas mõtlema, kuida õntsaks sada. Temma põris nüüd Jummala pole ja ellas jummalakartlikkult sest sadik, ja omma ello otsani.

* * *

Armas luggeja, arwa sedda salmikest ka ennesele õõldud, ja anna eunast Jesandale, et Temma arm ka sind saaks tehja heaks puuks.

---

## Head lapsed.

Mihkel olli umbest kaksteistkümmend aastat wanna, kui temma issa tedda käskis hoost otsida, mis issa ühhe tallopoia käest olli ostnud, kes teises kihhelkondas ellas, mis liggidel olli, ja sesamma hobbone olli nüüd karja ma pealt ärrakargand. Mihkel käis ühhel kohtal mis temmal wõõras olli ja otsis hoost wõõra karja ma pealt, siis tulli temma wasto üks weike tüdruk, kennel wagen käes, mis ta omma kaela rettikkoga olli kinni katnud. Mihkel terretas tedda, ja küsis: kuhho ta ni noppeste tahtis miñna? Lasse ma lähhän! üttes ta, ma pean ruttama, ennego se leen külmaks saab, mis ma ühhe wanna wabbat naesele wiin, kes mitte kaugelt siit omnias